

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/49/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010079
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117010079.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému W. D., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 08. februára 2017, sp. zn. 1PP/8/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2017 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného W. D., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného W. D. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zistil, že pre pozitívne rozhodnutie v jeho prospech nie sú splnené podmienky uvedené v § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona. Odsúdený síce splnil prvú zákonnú podmienku, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody, taktiež druhú materiálnu podmienku, a to, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život, a to plnenie svojich pracovných i mimopracovných úloh, vrátane dodržania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu. Splnená však nebola tretia podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. V prípade odsúdeného W. D., podľa názoru okresného súdu s poukazaním na jeho už bohatú trestnú minulosť a resocializačnú prognózu, riziko recidívy je príliš vysoké. Taktiež prihliadol na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, kedy bol odsúdený 5-krát súdne trestaný. Poukázal na skutočnosť, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody za trestný čin ublíženia na zdraví, avšak za zločin, teda závažnejší trestný čin ako v prípade predchádzajúceho odsúdenia. Navyše popri tomto zločine sa dopustil dvoch trestných činov a to zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák a prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. Zák. Správne okresný súd poukázal na to, že odsúdený má predchádzajúce tresty zahladené (pričom skutok 2/ v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Senica sp.zn. 1T/93/2015, t.j. prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, páchal preukázateľne aj počas podmiennečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Senica, sp. zn. 2T/2/2009, teda ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody ho neodradila od páchania trestnej činnosti. Je správna konštatácia prvostupňového súdu aj v tom smere, že v konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody súd berie do úvahy celú trestnú minulosť a život odsúdeného pri rozhodovaní o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Preto nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že výkon trestu odňatia slobody má na odsúdeného kladný vplyv v tom smere, že na slobode bude viesť riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Uvedené potvrdzuje aj resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je podľa

hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá z dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu opakovane páchal trestnú činnosť, časté požívanie alkoholu a aktuálne je odsúdený za zločin.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že súd prvého stupňa mu bezdôvodne zamietol jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie a to vzhľadom na to, že splnil všetky zákonné (formálne aj materiálne) podmienky na podmiennečné prepustenie. Zároveň uviedol, že vzhľadom na jeho správanie a na jeho plnenie povinností počas výkonu väzby a počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorým preukázal polepšenie sa, možno od neho očakávať, že povedie riadny život.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Senica zo dňa 07.12.2015 sp. zn. 1T/93/2015 pre zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné vo výmere 2 rokov a 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia
- lehotu podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona splnil dňa 09.01.2017.
- z registra trestov vyplýva, že odsúdený má 5 záznamov, pričom na všetky predchádzajúce odsúdenia sa hľadá na neho ako keby nebol odsúdený.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil, všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a osvojuje si ich, pritom v podrobnostiach na ne odkazuje.

Aj krajský súd považuje žiadosť odsúdeného za nedôvodnú už len pre tú skutočnosť, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život aj napriek skutočnosti, že na predchádzajúce odsúdenia sa hľadá na neho, akoby nebol odsúdený. Je pravdou, že odsúdený splnil prvú zákonnú (formálnu), ako aj druhú (materiálnu) podmienku na podmiennečné prepustenie, avšak nesplnil ďalšiu zákonnú podmienku, že povedie riadny život na slobode po podmiennečnom prepustení.

Odsúdený opakovane páchal trestnú činnosť a teda je možné oprávnene konštatovať, že jeho trestná činnosť sa stupňovala aj napriek predchádzajúcim súdnym odsúdeniam. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal za to, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Nemožno teda nájsť žiadny pozitívny moment v jeho doterajšom správaní, ktorý by nasvedčoval tomu, že počas pobytu na slobode bude viesť riadny život.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.